

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 219

гр. София, 10.01.2018 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 67
състав, в закрито заседание на 10.01.2018 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Жанета Малинова

като разгледа дело номер **12425** по описа за **2017** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203 и сл. от АПК, във вр. чл.1, ал.1 от Закон за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ). Образувано е по искова молба, предявена от [фирма], представлявано от С. Т. Р., депозирана чрез адв. Л. Н. В. от САК, адв. П. В. С. от САК и адв. М. В. Я. със съдебен адрес – [населено място], [улица], № 16А, ет.8 срещу Б. Н. Б.(БНБ) [населено място], пл.“К. А. I“ № 1, за сумата 2 507 541,17 лева- главница и сумата 865 348,42лева-законна лихва върху главницата за периода от 20.06.2014г. до 10.11.2017г.

С определение от 28.11.2017г. съдът е прекратил производството по предявения иск с правно основание чл. 257 от АПК с цена на иска: 2 507 541,17 лева- главница и сумата 865 348,42лева-законна лихва върху главницата за периода от 20.06.2014г. до 10.11.2017г. срещу ответника БНБ и е насрочил производството по делото, по иска с правно основание чл. 203 и сл. от АПК, във вр. чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, с цена на иска: 2 507 541,17 лева- главница и сумата 865 348,42лева - законна лихва върху главницата за периода от 20.06.2014г. до 10.11.2017г. Определението за частичното прекратяване производството по делото не е обжалвано и е влязло в сила на 12.12.2017г.

На 18.12.2017г. е получен отговор от ответника БНБ, с копие за ищеца.

Съдът, след като се запозна с доводите на ответника, развити в отговора на исковата молба и като съобрази служебно известното му адм.дело № 560/2016г. по описа на Административен съд-Варна, по което с определение от 04.11.2016г. е отправено преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз, като са поставени общо осем въпроси, два от които според настоящия състав имат преюдициален характер за настоящото производство, а именно:

1/Разпоредбата на чл.4, пар.3 от Договора за ЕС и принципите на равностойност и ефективност, трябва ли да се тълкуват в смисъл, че при липсата на национална

уредба, допускат компетентността на съда и реда за разглеждане на исковете за вреди от нарушения на правото на ЕС да се определят според публичния орган, който е извършил нарушението и според характера на действието/бездействието, с което е осъществено нарушението, при положение, че прилагането на тези критерии има за последица разглеждане на исковете от различни съдилища-общини и административни, по различен процесуален ред- ГПК и АПК, изискващ внасяне на различни държавни такси-пропорционални и прости, и доказване на различни предпоставки, вкл. наличието на виновно поведение?

2/Разпоредбата на чл.4, пар.3 от Договора за ЕС и изискванията, поставени от Съда по делото F., следва ли да се тълкуват в смисъл, че не допускат исковете за вреди от нарушения на правото на ЕС да се разглеждат по ред, като този по чл.45 и чл.49 от ЗЗД, който изисква внасяне на пропорционална държавна такса и доказване на виновно поведение, както и по ред, като този по чл.1 от ЗОДОВ, който макар да предвижда носенето на обективна отговорност и съдържа специални правила, улесняващи достъпа до съд, се прилага само за вреди от отменени незаконосъобразни актове и незаконосъобразни фактически действия/бездействия на администрацията, и не обхваща хипотези на нарушения на правото на ЕС, извършени от други държавни органи, с правни действия/бездействия, които не са отменени по съответния ред?

По преюдициалното запитване е образувано дело C-571/2016г. пред Съда на Европейския съюз.

Настоящият състав, като взе предвид твърденията в исковата молба и обосноваването на отговорността на ответника – БНБ по предявения иск, включително с неизпълнение на задължения, произтичащи от приложимото право на Европейския съюз, имащо директен ефект за националните юрисдикции намира, че решението по дело № C-571/2016г. на С., образувано по преюдициално запитване по адм.дело № 560/2016г. по описа на Административен съд-Варна, има преюдициално значение за правилното решаване на настоящото дело, което обуславя извод за необходимостта от спиране на производството по настоящото дело до произнасянето от С. по дело № C-571/2016г. В този смисъл е налице трайна съдебна практика на ВАС(Определение № 14117 от 02.11.2011г. на ВАС по адм.дело № 12431/2011г. 5-членен състав, Определение № 9611 от 30.08.2016г. по адм.дело № 12128/2015г. на ВАС, II отд. и др.) С оглед горното и на основание чл. 229, ал.1, т.4 от ГПК, вр. чл.144 от АПК настоящото дело следва да бъде спряно до произнасяне на С. по дело № C-571/16г., образувано по преюдициално запитване по адм.дело № 560/2016г. по описа на Административен съд-Варна. На основание чл. 253 от ГПК, във вр. чл. 144 от АПК, следва да бъде отменено определението, постановено в закрито заседание на 28.11.2017г., в частта, в която делото е насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание на 22.01.2018г. от 13.30часа.

По изложените съображения и на основание чл.229, ал.1, т.4 и чл.253 от ГПК, във вр. чл.144 от АПК, Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

СПИРА производството по адм.дело №12425/2017г. по описа на Административен съд София-град, I-во отделение, 67-ми състав.

ОТМЕНЯ определението, постановено в закрито заседание на 28.11.2017г., в частта, в която делото е насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание на

22.01.2018г. от 13.30часа и заличава датата на насроченото съдебно заседание по делото.

Определението може да се обжалва в 7-дневен срок от съобщението, чрез Административен съд София-град до Върховния административен съд на Република Б..

На основание чл. 138, ал.1 от АПК препис от определението да се изпрати на страните, като на ищеца препис от определението да се изпрати чрез процесуалните му представители.

СЪДИЯ: